

Den første sag på dagsordenen var:

1) Forespørgsel nr. F 37:

Forespørgsel til fødevareministeren:

»Vil ministeren redegøre for regeringens oplæg til den kommende Nordsøkonferences ministermøde den 13. og 14. marts 1997 om fiskeripolitikken, herunder hvilke løsninger regeringen vil pege på for at sætte stop for de store mængder udsmid, som EU's kvotepolitik forårsager, samt hvilke initiativer regeringen vil foreslå for at fremme den økologiske balance og skånsomt fiskeri i Nordsøen, herunder flådekapacitetens tilpasning til fiskerimulighederne, indsatsregulering samt fremme af økologisk fiskeri?«

Af Bent Hindrup Andersen (EL), Keld Albrecht-
sen (EL) og Bruno Jerup (EL).

(Forespørgslen anmeldt 14/1 97. Fremme af
forespørgslen vedtaget 17/1 97).

Formanden:

Jeg skal allerede meddele, at afstemning om eventuelle motiverede dagsordener udsættes til tirsdag den 25. februar 1997.

Begrundelse

Bent Hindrup Andersen (EL):

I sommeren 1996 aktionerede Greenpeace på Wee Bank ud for den engelske og skotske kyst mod dansk industrifiskeri og for at stoppe overfiskeri. Aktionen var et oplæg til at få sat Nordsøens økologiske balance og biodiversitet på dagsordenen op til den konference, der skal være her i marts måned.

Aktionen var efter min opfattelse forfejlet også i den udstrækning, den slog igennem, og var med til at aflede opmærksomheden fra det, der er det egentlige hovedproblem i Nordsøen, det store discard, det store udsmid og den manglende tilpasning af fiskerikapaciteten til fiskerimulighederne.

Ved fejlagtigt at sætte fokus på netop tobisfiskeriet, der også som bestand er karakteriseret ved at have været solid i mange år – det er den mindst truede bestand overhovedet i Nordsøen – var man også med til at give aktionen en utroverlighed og rejse spørgsmålet, om man egentlig har rent fiskemel i posen, kan man sige, når man laver den form for aktioner.

Desværre har den også medvirket til at fremme det, som er et stort uløst problem i Nordsøen, og som for landene omkring Nordsøen – i

stedet for at samle dem i en saglig diskussion om, hvad der er godt for bestandene og miljøet – fremmer en krig mellem de enkelte nationer, fordi netop industrifiskeriet er karakteriseret ved at være et hovedsagelig dansk fiskeri.

Bomtrawlfiskeriet er hovedsagelig et problem for Holland, hvorimod det fælles problem for alle lande netop er det store udsmid og som resultat deraf også en kvotepolitik, der ikke slår igennem og giver de ønskede resultater i form af en bevaring af bestandene.

Derfor mener jeg, at der allerede dengang var grundlag for at forsøge at dreje debatten hen på det centrale: netop opgøret med kvotepolitikken, og at tage skridt til en indsatsregulering og ikke mindst at få sat en stopper for udsmid af fisk i Nordsøen.

Derfor har jeg stillet denne her forespørgsel, for jeg mener også, at det ikke er noget svar på Greenpeace's aktion at stikke hovedet i busken som en struds og sige, at der ikke er nogen problemer i dansk industrifiskeri. Men det er vigtigt at få et samlet Folketing til at debattere en åben politik for Nordsøen, så det kommer frem på dagsordenen og derigennem også kan være en styrkelse af vores minister, når der skal forhandles på midtvejskonferencen, og også når vi når frem til et endeligt resultat.

Jeg håber, at debatten i dag så kan give tilslutning til en politik, hvor vi opfordrer vor minister til at arbejde aktivt for at få sat en stopper for udsmidet, for virkelig at få gennemført en tilpasning af kapaciteten til fiskerimulighederne og også at få bremset for det mest ødelæggende fiskeri i Nordsøen.

Med disse ord vil jeg gerne motivere selve forespørgslen.

Besvarelse

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): Jeg vil gerne takke for den mulighed for, at Folketinget får en debat forud for Nordsøkonferencen og det ministermøde om fiskeri og miljø, som holdes i Bergen i marts måned, og som jo er en opfølgning på den fjerde nordiske konference, som holdtes i Esbjerg tilbage i juni 1995. Mødet indgår i forberedelsen til den næste Nordsøkonference efter år 2000 i Norge og skal ses som et led i bestræbelserne på at sikre en miljøintegration i sektorpolitikken, herunder også i fiskeriet.